

for ydelsen ikke kan vælges af brugeren. Udvalget er således afstået fra at stille forslag, der omhandler såkaldte piratdekodere, som omfattes af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed.

I tilknytning hertil foreslår udvalget at ændre »anlæg til elektronisk databehandling« i straffelovens § 263, stk. 2, til »informationssystem«. Om en tilsvarende ændring af straffelovens § 193, stk. 1, henvises til pkt. 5.2.2.

2.2.1.2. Med hensyn til kommercielle informationssystemer – det vil sige systemer, hvor betaling er en forudsætning for brugen af systemet – finder udvalget, at den fremrykkede strafferetlige beskyttelse bør omfatte den, der uberettiget skaffer sig eller videregiver én eller flere koder eller andre adgangsmidler til disse tjenester. En sådan kriminalisering indebærer, at der fremover vil kunne straffes, selv om adgangsmidlet endnu ikke er anvendt, og selv om der ikke kan føres bevis for forsøg på at anvende adgangsmidlet i en konkret sammenhæng.

Udvalget foreslår på den anførte baggrund, at der indsættes en ny bestemmelse om uberettiget tilegnelse eller videregivelse af adgangsmidler til kommercielle informationssystemer som § 301 a i straffeloven, jf. betænkningen side 64-65 og 139f.

Efter den af udvalget foreslåede bestemmelse i straffelovens § 301 a, stk. 1, straffes den, der retsstridigt skaffer sig eller videregiver koder eller andre adgangsmidler til informationssystemer, hvortil adgangen er forbeholdt betalende brugere, og som er beskyttet med kode eller anden særlig adgangsbegrænsning.

For at kunne straffe efter den af udvalget foreslåede bestemmelse kræves det, at gerningsmanden har skaffet sig eller videregivet en kode eller et andet adgangsmiddel. Bestemmelsen kan også anvendes i forhold til den, der retsstridigt skaffer sig eller videregiver en enkelt kode eller andet adgangsmiddel. I udtrykket »skaffe sig« ligger den begrænsning, at tilfælde, hvor en person uforvarende er kommet i besiddelse af et adgangsmiddel, f.eks. ved at andre har lagt det ind på den pågældendes computer, ikke er omfattet af bestemmelsen.

Udvalget foreslår en normalstrafferamme på bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Endvidere foreslår udvalget, at der fastsættes en skærpet strafferamme på fængsel indtil 4 år i kvalificerede videregivestilfælde, hvor videregivelsen af koder eller andre adgangsmidler efter § 301 a, stk. 1, sker erhvervmæssigt, i en videre kreds eller under omstændigheder, hvor der er særlig risiko for omfattende misbrug, jf. den af udvalget foreslåede bestemmelse i straffelovens § 301 a, stk. 2.

Om den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 301 a, stk. 2, anfører Brydesholt-udvalget, at det vil afhænge af de konkrete omstændigheder, om der må anses for at være en særlig risiko for omfattende misbrug. Som eksempel nævnes i betænkningen tilfælde, hvor der videregives calling cards eller NUI-koder til mange personer (der eventuelt også kan videregive adgangsmidlerne) med angivelse af, fra hvilket tidspunkt disse skal anvendes, således at en kontobestætning må forventes at blive omfattende, før misbruget opdages og bringes til ophør. Endvidere nævner udvalget »bestillingsarbejde«, hvor der bestilles et større antal adgangsmidler. Dette gælder navnlig, hvis der betales et større beløb for de pågældende adgangskoder, da det i sådanne tilfælde må forventes, at formålet er et omfattende misbrug.

Herudover fremgår det af betænkningen, at hvis betingelserne for at straffe for forsøg i relation til anden kriminalitet, f.eks. databedrageri (§ 279 a), er opfyldt, vil der – uanset den foreslåede nye bestemmelse i straffelovens § 301 a – fortsat kunne dømmes for forsøg.

2.2.1.3. Efter Brydesholt-udvalgets opfattelse bør der til beskyttelse af privatlivets fred og til beskyttelse mod hærværk mv. desuden være en tidligere strafferetlig beskyttelse af passwords og andre adgangsmidler til ikke-kommercielle informationssystemer. Denne beskyttelse bør ligge tidligere end forsøget på at anvende sådanne adgangsmidler.

Efter udvalgets opfattelse bør denne fremrykkede kriminalisering ved adgangsmidler til ikke-kommercielle informationssystemer som udgangspunkt omfatte erhvervmæssigt salg, udbredelse i en videre kreds samt videregivelse af et større antal passwords eller andre adgangsmidler.

Det foreslås på den anførte baggrund i betænkning nr. 1417/2002, side 65f og 140f, at der indsættes en ny bestemmelse i straffelovens § 263 a, der kriminaliserer retsstridig erhvervmæssigt salg og udbredelse i en videre kreds af adgangsmidler til ikke-kommercielle informationssystemer samt uberettiget videregivelse af et større antal adgangsmidler.

Efter den af udvalget foreslåede bestemmelse i straffelovens § 263 a, stk. 1, straffes den, der retsstridigt erhvervmæssigt sælger eller i en videre kreds udbreder en kode eller andet adgangsmiddel til et ikke offentligt informationssystem, hvortil adgangen er beskyttet med kode eller anden særlig adgangsbegrænsning. Strafferammen foreslås fastsat til bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Den foreslåede bestemmelse er begrænset til at angå informationssystemer, der ikke er offentligt til-